



GÜN+PARTNERS
AVUKATLIK BÜROSU

TÜRKİYE'DE TELİF HAKLARI HUKUKU

ÖNEMLİ GELİŞMELER VE ÖNGÖRÜLER

2022

TELİF HAKLARI

Fikri ve Sanat Eserleri hukukunun tüm alanlarında özellikle müzik, fotografik eserler, edebiyat, mimari ve artistik eserler, sinematografik çalışmalar, bilgisayar yazılımı ve veritabanları, televizyon program formatları ile karakter metalandırılması gibi alanlarda hizmet sunmaktayız.

Pek çok farklı endüstri sektöründe faaliyet gösteren müvekkillerimize danışmanlık, hukuk ve ceza davaları, alternatif ihtilaf çözümü konularında hizmetler sunmaktayız. Müvekkillerimizi fikri mülkiyet ve telif hakları ihtilaflarında hukuk ve ceza mahkemelerinde ve ayrıca ad hoc ve kurumsal tahkim ve arabuluculuk kurumları nezdinde sıklıkla temsil etmekteyiz.

Taklitte mücadele konusunda kamu bilinçlendirme faaliyetleri, hak sahipleri arasında birlik oluşturmak ve tavsiye etmek, ortak menfaat grupları ve benzerlerinin kurulması gibi konularda çalışmalar düzenlemekteyiz.

Telif Hakları alanındaki hizmetlerimiz, telif haklarına ilişkin çeşitli sözleşmeler, telif hakkına konu eserlerin işletmesi, lisans, temlik, kullanma ve yararlanma sözleşmeleri, idame ve geliştirme ve outsourcing (dışarıya verme) sözleşmelerinin hazırlanması ve müzakere edilmesini kapsar.

Ayrıca Türk fikri mülkiyet kanun ve düzenlemelerinin uluslararası anlaşmalarla uyumu, ulusal kanun ve düzenlemeler ile ilgili ilişkisi konularında da çeşitli çalışmalar yapmakta ve müvekkillerimize de bu alanlarda danışmanlık sunmaktayız.

Büromuz Türkiye’de telif haklarının özellikle bilgisayar yazılımı, yayın ve medya konularının gelişiminde katkıda bulunmuş ve bu alanda en gelişmiş uygulamaları ortaya koymuştur.

Türkiye’de Telif Hakları Hukuku Alanında Önemli Gelişmeler ve Öngörüler

2021, COVID-19 pandemisinin iş hayatı üzerindeki etkilerinin ortadan kaybolmaya başladığı bir yıl oldu. Sokağa çıkma yasakları ve seyahat kısıtlamaları kaldırıldı , uzaktan çalışma ve çevrimiçi toplantılar gibi uygulamalar devam ederken, iş hayatı mümkün olduğu ölçüde normale döndü.

Öte yandan, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hemen her alanda çok hızlı bir dijital dönüşüm yaşanmaya devam etti. 2021 yılının başından itibaren Non-Fungible Token (NFT) kavramı hayatımıza hızlı bir giriş yaptı. Dijitalleşen dünya ile birlikte yapay zekanın yarattığı ürünler üzerindeki telif hakkı sahipliği, internet ortamındaki telif hakkı ihlallerinden yer sağlayıcıların sorumluluğu konuları da büyük önem kazandı.

Telif Hakları Hukuku, teknolojik gelişmelerle ortaya çıkan yeni sorunlara çözüm ararken; geleneksel alanlarda gelişmeler de aynen devam ediyor.

Bu belge, telif hakkı sahipleri için önemli olduğunu düşündüğümüz geçtiğimiz yıl içerisinde yaşanan gelişmeler sonucu ortaya çıkan konular ile telif hakları hukukuna ilişkin temel meselelerde yaşanan gelişmelerin bir derlemesidir.

Bu belgede aşağıdaki konu başlıkları ele alınmıştır:

- Non-Fungible Token (NFT) Nedir, Ne Değildir?
- Yapay Zeka ve Telif Hakkı
- Yer Sağlayıcının Telif Hakkı İhlalinden Sorumluluğu
- İntihal Meselesine Bir Bakış
- Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu
- Sipariş üzerine yaratılan Eserlerde Hak Sahipliği
- Teknik Fonksiyon Telif Korumasına Engel Mi?

Non-Fungible Token (NFT) Nedir, Ne Dedğildir?

2021 yılının başından itibaren sıklıkla duyduğumuz Non-Fungible Token'lar (NFT) blockchain (blokzincir) teknolojisini kullanan ve çoğunlukla Ethereum blokzincir yapısında işletilen dijital varlıklardır. NFT'ler müzik, sanat, GIF'ler, sanal oyun öğeleri, videolar, karikatürler gibi gerçek dünyadaki somut birçok nesneyi temsil eden dijital değiştirilemez ve dönüştürülemez tokenlardır. NFT, teknik anlamda eserin kendisi olmayıp, Token ID ve sözleşme adresinin birleşiminden oluşan özgün kombinasyonu içerir metaveri dosyasıdır.

NFT'ler, kullandığı blokzincir teknolojisi sayesinde dijital bir sertifika/bir kayıt defteri gibi fonksiyon göstermesi, böylece işlem güvenliği sağlaması, işlemlerin dijital ortamda herhangi bir merkezi idare olmaksızın ve hızlı yürütülmesine imkan sağlaması, eser sahipliğinin ispatına yardımcı olabilecek bir yapıya sahip olması, eser sahibine fiziksel sınırları/kısıtlılıkları aşarak erişebileceği geniş bir kitle ve gelir imkanını artıracak yeni bir format/mecra sağlaması ve elde edilen gelirlerin yüksekliği bakımından özellikle sanat camiasında sıkça tercih edilmektedir. Ayrıca NFT'ler, kullandığı akıllı sözleşmeler yapısı ile eser sahibine ilgili NFT'nin takip eden her satışından sözleşmede belirlenen oranda bir payın kendisine aktarılmasını sağlayan bir imkan da sunmaktadır.

NFT satın alanların ise koleksiyoncu mantıkla, biricik olan dijital varlığa sahip olma isteğiyle ve yatırım aracı olarak kullanmak için NFT satın aldıklarını söylemek mümkündür.

Öte yandan, önemle belirtmek gerekir ki, kural olarak NFT satışı, NFT'ye dönüştürülmüş eser üzerindeki telif hakkı devrini içermemekte, sadece ilgili NFT format üzerinde kullanım hakkını sağlamaktadır. Ancak NFT'yi oluşturan hak sahibi isterse eser sahipliğinden doğan hakların devrini de, ilgili şekil şartlarını sağlamak koşuluyla, akıllı sözleşme kapsamına dahil ederek gerçekleştirebilir.

NFT ve telif haklarına ilişkin değerlendirilmesi gereken bir diğer husus da bir eserin NFT'ye dönüştürülmesinin eser sahipliğinden doğan hakları ihlal edip etmediğidir. NFT'yi oluşturma hakkı temelde dijital eserin yaratıcısına ait olmalıdır. Ancak yeterli teknik bilgiye ve erişime sahip olan her kişi blok zincir üzerinde NFT oluşturabilir ve bunları satabilir. Dolayısıyla, bir dijital eserin, bu eser üzerinde hiçbir hak sahibi olmayan bir kişi tarafından NFT'ye dönüştürülmesi ve satışa sunulması da mümkündür. Bu durumda ise, doktrinde tartışma konusu olmakla birlikte, genellikle eser sahibinin çoğaltma, işleme ve umama iletim haklarının ihlal edildiği değerlendirilmektedir.

Gerçekten de dünya genelinde mahkemelere taşınan ve basına yansıyan uyuşmazlıklar göz önüne alındığında, bunların çoğunun¹ hak sahibi olmayan kişilerce NFT oluşturularak satışa sunulduğu iddiasından kaynaklandığı görülmektedir. Bu durum ise, NFT satın almayı düşünenler tarafından, işlemin telif haklarının devrini içerip içermediği, eserin orijinal olup olmadığı, eserin gerçek hak sahibi tarafından satılıp satılmadığı gibi birçok hususun sorgulanması gerektiğini göstermektedir.

NTF ile ilgili uyuşmazlıklarda hangi hukuk kurallarının uygulanacağı ise bir diğer tartışma konusudur. NFT'nin oluşturulduğu andan itibaren eserden bağımsız kendine özgü bir varlık olduğu ve bu doğrultuda ayrı düzenlemeler yapılması gerektiğini belirtenler olduğu gibi² NFT'nin doğrudan bir varlık olmadığı ve bir varlığı temsil eden dijital bir sertifika gibi fonksiyon gösterdiği için³ genel hukuk kurallarının burada da uygulanması ve NFT bir varlığı temsil ettiğinden bu varlık için geçerli olan düzenlemenin NFT'ler için de geçerli olması fikrini savunanlar da mevcuttur⁴

Henüz ülkemizde de NFT ve telif hakkına ilişkin konuları ele alan yasal düzenleme yahut mahkeme kararı bulunmamaktadır. Bu noktada, bu dijital varlıklarla gerçekleşen işlemlerde hak kayıplarını önleyecek, dijital mülkiyet hakları için kapsayıcı temel düzenlemelerin getirilmesinin faydalı olacağı

açıktır. Bu düzenlemelerin henüz yapılmamış olduğu mevcut durumda eser sahipliğinden doğan hakları konu edinecek sözleşmeler ve hukuki işlemler bakımından, NFT'nin bir format olarak ayrıca belirtilmesi ve bu konudaki devir ve yetki kapsamlarının ayrı olarak ilgili belgelere işlenmesi muhtemel uyuşmazlıkların önüne geçmek açısından faydalı olacaktır.

¹ Örneğin ROC-A-FELLA RECORDS, INC. ve Damon Dash Case 1:21-cv-05411-JPC ve Quantin Tarantino ve Miramax Yapım Şirketi- "Pulp Fiction" uyuşmazlığı

² Guadamuz "The Treachery of Images: Non-fungible tokens and copyright." Page 19

³ <https://haerting.de/en/insights/nfts-non-fungible-tokens-explaining-the-hype-from-a-legal-perspective/>

⁴ Pinar Çağlayan Aksoy, Zehra Özkan Üner, NFTs and copyright: challenges and opportunities, Journal of Intellectual Property Law & Practice, Volume 16, Issue 10, October 2021, Pages 3-4

Yapay Zeka ve Telif Hakkı

2021 yılında yayınlanan “Fikir Liderliği” belgemizde de aktarıldığı üzere, yapay zekanın yaratıcılık ve zeka ürünü olarak kabul edilen eserleri üretmeye başlaması ile bu eserlerin aslında kimin tarafından oluşturulduğu, ilgili eserler üzerinde kimin hak iddia edebileceği ve bu telif hakkının nasıl ileri sürüleceği konuları dünya genelinde tartışmalı olan hususlardır.

Geçtiğimiz yıl boyunca, ülkemizde veya dünya genelinde, bu sorulara cevap olabilecek yeni bir mahkeme kararı veya mevzuat düzenlemesi ile karşılaşılmamış olsa da, Amerika Birleşik Devletleri Telif Hakları Ofisi Yeniden İnceleme Kurulu’nun yapay zekanın eser sahibi olup olamayacağı konusunda değerlendirmeler içeren 14 Şubat 2022 tarihli kararı⁵ bu konuda önemli tespitler içermektedir.

İlgili uyuşmazlıkta, yapay zeka teknolojileri alanında çalışmalar yapan Stephen Thaler, “yaratıcılık makinesi” adını verdiği algoritmanın meydana getirmiş olduğu ve aşağıda görseline yer verilen “a recent entrance to paradise” isimli eser üzerindeki telif haklarının tescili talebiyle başvuruda bulunmuştur.



Stephen Thaler başvurusunda ilgili eserin “yaratıcılık makinesi” algoritması tarafından otonom şekilde meydana getirildiğini, ilgili eserin “work made for hire” doktrini uyarınca sipariş üzerine yaratılan bir eser olduğunu, sunduğu devir beyanı uyarınca da kendisinin makinenin maliki olmak suretiyle tescil başvurusunu yaptığını belirtmiştir. Ancak Ofis gerçekleştirdiği ilk incelemede ilgili başvurunun böylesi bir telif hakkı iddiası için aranan “gerçek kişi eser sahipliği” gerekliliğini sağlamadığını belirterek başvuruyu reddetmiştir. Thaler ise tescil için “gerçek kişi eser sahipliği” şeklinde bir şartın aranmasının anayasaya aykırı olduğunu ve böylesi bir gerekliliğin ne yasada ne de içtihatlarda yer aldığını belirterek ilk kararın yeniden gözden geçirilmesi talebinde bulunmuştur.

Bunun üzerine yapılan incelemede, Ofis ilk değerlendirmelerini yineleyerek ve Thaler tarafından ilgili çalışmaya insan tarafından yeterli seviyede yaratıcı girdi sağlandığını veya müdahalenin gerçekleştiğini ispatlayacak delil de sunulmamış olduğunu ifade ederek, bu talepleri tekrar reddetmiştir. Böylece, Ofis ABD Telif Hakkı Yasası, Yüksek Mahkeme ve diğer mahkeme kararlarına dayandırarak oluşturduğu ve uzun yıllardır benimsemiş olduğu “bir eserin ancak bir insan tarafından meydana getirildiğinde telif hakkı korumasından yararlanabilmek için gerekli hukuki ve şekli şartları karşılamış olacağı” şeklinde yorumunu terk etmeyeceğini de açıkça belirtmiştir.

Thaler ilgili karara da itiraz ederek, telif hakkı ile ilgili düzenlemelerin çoktan “work made for hire” doktrini kapsamında gerçek kişi olmayanlara da eser sahipliği imkanı tanıdığını ve bunun bilgisayarlar tarafından meydana getirilen eserler için de uygulanmasının önünde herhangi bir engel bulunmadığını belirterek, Ofisin red gerekçelerinde günümüz ihtiyaçlarına cevap vermeyen eski görüşlere dayandığını ileri sürmüştür.

Bu itirazları değerlendiren Yeniden İnceleme Kurulu ise, diğer hususların yanı sıra, yasanın ancak insan zihninin yaratıcı gücünde bulunan fikri emeğin meyvesini koruduğunu belirtmiştir. Kurul sadece makine veya bir mekanik süreç tarafından ve insanın yaratıcı katkısı veya müdahalesi olmaksızın meydana getirilen eserlerin korumadan yararlanamayacağını, nitekim yasanın eserin bir insan tarafından meydana getirilmesini şart koştuğunu belirterek itirazları yerinde bulmamıştır. Kurul önceki tarihli kararlara da atıf yaparak, insan dışında örneğin hayvanlar ya da spiritüel varlıklar tarafından meydana getirildiği belirtilen eserler için de daha önce korumanın sağlanmamış olduğunun altını çizmiştir. “Work made for hire” doktrinini ise bu olaydan bağımsız olduğunu ve bu doktrin için de yine gerçek kişi tarafından eserin meydana getirilmesinin şart olduğunu belirtmiştir.

Sonuç olarak Kurulun ilgili kararı, ABD’deki mevcut yasal düzenlemeler ve içtihat uyarınca, insan zihni ve yaratıcı ifade

arasındaki bağın telif hakkı için en temel unsur olarak görüldüğünü ve insanın yaratıcı katkı ve müdahalesi olmaksızın oluşturulan çalışmaların mevcut yasal düzlemde telif hakkı korumasından yararlanmasının mümkün olmadığını göstermiştir.

Her ne kadar mevcut düzenlemeler kapsamında, eser sahibinin gerçek kişi olması gerekliliğinin aranmaya devam edildiğini görsek de, yapay zeka sistemleri kullanılarak meydana getirilen eserlere koruma sağlanması gerekliliği ve bunun nasıl bir koruma olacağı hususu dünya genelinde tartışılmaya devam etmektedir.

Nitekim Birleşik Krallık Fikri Mülkiyet Ofisi yapay zeka ve telif hakkı ilişkisi bakımından, gelişen bu teknoloji sonucu ortaya çıkarılan ürünler üzerinde eser koruması ve hak sahipliği konuları bakımından kamuoyundan 07 Ocak 2022 tarihine kadar görüş talep etmiştir. Bu kapsamda, katılımcılara, diğer hususların yanı sıra, bilgisayarla yaratılan eserler konusunda, ilgili eserin meydana getirilmesi sürecinde, gerekli ayarlamaları/ düzenlemeleri yapan gerçek kişiye telif hakkı sahipliği tanıyan mevcut yasal düzenlemenin, yapay zeka alanındaki gelişmelere cevap verip vermediği/yeterli teşvik mekanizmasını taşıyıp taşımadığı hususlarında görüşleri sorulmuştur. İlgili kamuoyu görüşünün sonucu ve planlanan yasal düzenlemeler henüz kamuoyuyla paylaşılmamış olsa da, böylesi bir görüşe başvuruluyor olması dahi, ilgili otoritelerin

bu konuya daha yakından eğildiğini, her geçen gün kendini daha da fazla hissettiren düzenleme ihtiyacının karşılanması için yavaş da olsa adımlar atılmaya başlandığını göstermektedir.

Bunun yanı sıra yapay zeka teknolojisinin eser sahipliğinden doğan haklar bakımından kullanım alanları ve etkilerini daha yakından inceleyen ve 20 farklı senaryo ile durum değerlendirmesi yapan, Avrupa Birliği Fikri Mülkiyet Ofisi de Eser Sahipliğinden Doğan Hakların ve Tasarım Hakkının İcrası ve Bu Hakların İhlali Hallerine Yapay Zekanın Etkisi üzerine gerçekleştirdiği çalışma raporunu⁵ Mart 2022'de yayınlamıştır. İlgili rapor özetle yapay zekanın, bu hakların kullanılması aşamasında ve hak ihlallerinin tespitinde etkili şekilde kullanılabileceğini ancak bu teknolojinin de kendi içerisinde teknik kısıtlılıklarının olduğunu ve hatta tecavüz teşkil eden eylemlerde kullanılmaları bakımından artan bir eğilim görüldüğünü ve etik, gizlilik ve temel haklar bakımından endişeleri de beraberinde getirdiğini belirtmiştir.

Görüldüğü üzere her geçen gün yeni gelişmelere sahne olan ve gündemde yer tutmaya devam edeceğine şüphe bulunmayan bu alanda, bizler de gelişmeleri takip etmeye devam edeceğiz.

⁵ Copyright Review Board, United States Copyright Office, Second Request for Reconsideration for Refusal to Register A Recent Entrance to Paradise (Correspondence ID 1-3ZPC6C3; SR # 1-7100387071), 14 February 2022.

⁶ <https://euipo.europa.eu/ohimportal/en/news/-/action/view/9230001>

Yer Sağlayıcıların Telif Hakkı İhlalinden Sorumluluğu

İnternet ortamında en çok ihlal edilen haklardan biri telif hakları olup, günümüzde müzik, film, karikatür gibi eserler üçüncü kişiler tarafından eser sahiplerinin izni olmadan çeşitli internet sitelerinde, sosyal medya hesaplarında, video izleme ve dosya paylaşım platformlarında yayınlanmaktadır. Nitekim yakın zamanda, ünlü karikatüristlere ait karikatürlerin izinsiz olarak bir takım internet sitelerinde paylaşılması ve bununla ilgili eser sahipleri tarafından başlatılan hukuki girişimler oldukça ses getirmiş; yer sağlayıcıların internet ortamındaki telif hakkı ihlallerinden kaynaklanan hukuki ve cezai sorumluluğu konusunu gündeme gelmiştir.

Ülkemizde yer sağlayıcıların yükümlülük ve sorumlulukları 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda ("İnternet Kanunu") düzenlenmiştir. Bu Kanuna göre yer sağlayıcılar, hizmet ve içerikleri barındıran sistemleri sağlayan veya işleten gerçek veya tüzel kişilerdir. Örneğin Youtube gibi video paylaşım platformları, Facebook, Instagram gibi sosyal medya platformları, Gittigidiyor, Trendyol gibi e-ticaret siteleri, Ekşisözlük ve benzeri siteler yer sağlayıcı konumundadır.

İnternet Kanununa göre yer sağlayıcı, yer sağladığı içeriği kontrol etmek veya hukuka aykırı bir faaliyetin söz konusu olup olmadığını araştırmakla yükümlü değildir. Ancak yer sağlayıcı, haberdar edilmesi halinde, yer

sağladığı hukuka aykırı içeriği yayından çıkarmakla yükümlüdür.

Dolayısıyla, yer sağlayıcıların telif hakkı ihlallerinden kaynaklanan hukuki sorumluluğu, kendilerine, yer sağladıkları ortamda telif hakkını ihlal eden bir içerik bulunduğunun bildirilmesi ile başlamaktadır. Söz konusu bildirim, eser sahibi tarafından yer sağlayıcıya ihtarname gönderilmesi, e-posta gönderilmesi, varsa telif hakkı ihlali bildirimini bölümünden başvuru yapılması vb. şekillerde yapılabilmektedir. Bildirim yapılmasına rağmen, telif hakkını ihlal eden içeriğin yer sağlayıcı tarafından yayından kaldırılmaması, yer sağlayıcının ihlal teşkil eden fiilden ve bundan kaynaklanan tazminat yükümlülüğünden sorumlu olmasına yol açmaktadır.

Telif hakkı ihlali aynı zamanda bir suç olduğundan, internet ortamında telif haklarının ihlal edilmesi durumunda, yer sağlayıcıların cezai bir sorumluluğunun olup olmayacağı da incelenmelidir. İnternet Kanununda yapılan değişiklikler ile, yer sağlayıcılar hakkında öngörülmüş hapis cezası gibi cezai yaptırımlar kaldırılmış, adli ve idari para cezaları getirilmiştir. Gerek İnternet Kanununda yapılan bu değişiklikler gerekse de cezaların şahsiliği ilkesi dikkate alınarak, günümüzde ceza mahkemeleri tarafından yer sağlayıcıların telif hakkı ihlallerinden kaynaklı bir cezai sorumluluğunun bulunmadığı yönünde kararlar verilmektedir.

Nitekim, ünlü bir karikatürüste ait bir karikatürün, eser sahibinin izni olmaksızın bir internet sitesinde yayınlanması üzerine yapılan cezai şikayet üzerine açılan davada, Ankara 1. Fikri ve Sınai Haklar Ceza Mahkemesi'nin 2021/79 E sayılı dosya üzerinden verdiği kararı ile, söz konusu karikatürlerin internet sitesinde paylaşılmak suretiyle eser sahibinin izni olmadan umuma iletildiğini ancak sanığın söz konusu internet sitesinde yer sağlayıcı olduğunu; karikatürlerin yer sağlayıcı tarafından değil ilgili internet sitesine üye olan kişiler tarafından paylaşılmak suretiyle umuma iletildiğini; yer sağlayıcının haberdar edilmesine rağmen söz konusu içeriği yayından kaldırmaması halinde ancak hukuki yönden sorumluluğunun doğabileceğini; cezai yönden sorumluluğu bulunmadığını ve cezaların şahsiliği ilkesi gereğince de ancak başkasına ait eseri izinsiz olarak umuma ileten içerik sağlayıcının cezai sorumluluğunun söz konusu olabileceğini belirtmiş; dolayısıyla sanığın davaya konu karikatürleri internet sitesine yüklediği, yayınlanmadığı, dolayısıyla umuma iletilmediği sonucuna varılarak sanığın beraatine karar verilmiştir.

Görüldüğü üzere yer sağlayıcıların internet ortamındaki telif hakkı ihlallerinden kaynaklanan hukuki ve cezai sorumlulukları farklılık göstermektedir.

Bununla birlikte, yer sağlayıcıların, içerik sağlayıcılar ile birlikte hareket ettiği, ihlal teşkil eden içeriği kasten ve doğrudan kendileri paylaştıkları durumlarda, yer sağlayıcıların da içerik sağlayıcılar gibi bu ihlallerden kaynaklı hukuki ve cezai sorumluluklarının bulunacağı unutulmamalıdır.

İntihal Meselesine Bir Bakış

İntihal, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda (FSEK) açıkça tanımlanmamış olmakla açıkça tanımlanmamış olmakla birlikte; en sık karşılaşılan ihlal hallerinden biridir. Türk Dil Kurumu'nca "aşırma" olarak tanımlanmakta olan intihal; fikir ve sanat eserleri hukuku uyarınca "başkasına ait eseri kendinmiş gibi gösterme, kaynak göstermeksizin başkasının eserinden parça alma" anlamında kullanılmaktadır.

FSEK kapsamında intihal açıkça tanımlanmamış olmakla birlikte; madde 35 kapsamında "iktibas serbestisi" tanımlanmıştır. Bu kapsamda, başkasına ait bir eserin, izinsiz olarak, iktibas serbestisini aşan her türlü kullanımının intihal olduğunu söylemek teorik olarak mümkünse de pratik açıdan bu tanımlama her zaman doğru sonuçlara götürmemektedir. Zira fikir ve sanat eserleri hukuku kapsamında "esinlenme" serbesttir ve bir eserin bir başkasına ait eserden haksız yararlanmasının intihal mi yoksa esinlenme mi olduğunun değerlendirmesi her somut olay özelinde ayrıca araştırılmalıdır.

Öte yandan akademik çalışmalar bakımından bir metinde intihal olup olmadığını tespit etmek için intihal programları kullanılmaktadır. Ancak her bir eser bakımından bu şekilde tespit yapabilmek mümkün değildir. Zira bu tarz programlarda eser metinleri içerisinde kullanılan kelimeler ve cümleler baz alınarak bir tarama yapılmakta ve bu şekilde bir karşılaştırma rapor hazırlanmaktadır.

Oysa özellikle senaryo, öykü gibi eserler bakımından, eser sahibinin yarattığı karakter ve olay örgüsüne ilişkin özgün fikri birebir aynı kelimeler ile ifade edilmemiş olabilir. Bu sebeple de, intihalin varlığının tespitinde doğrudan metinler karşılaştırılarak bir oranlama yapılması doğru sonucu da vermeyecektir.

Yargıtay intihal konusunda oldukça yol gösterici içtihatlar oluşturmuştur. Hukuk Genel Kurulu'nun 07.02.2019 tarih ve 2017/63 E., 2019/86 K. sayılı kararında doktrine de atıfla intihal için şöyle bir formül belirlemiştir: *"O hâlde iki eser arasında intihal incelemesi yapılırken; sonraki eserin ilk eserden hareketle oluşturulup oluşturulmadığı; eserler arasında benzerlik varsa ilk eser sahibinin hususiyetinin sonraki esere aynen geçirilip geçirilmediği ve son olarak da tespit edilen benzerliğin FSEK'in 35. maddesinde belirlenen iktibas serbestisi veya esinlenme kapsamında kalıp kalmadığı hususlarının bir bütün olarak araştırılması gerekmektedir.*

Aynı kararda, HGK, benzerliğin, aynı alanda üretilmiş eserlerde bulunması mümkün, soyut fikir, konu, yöntem gibi olağan ve anonim unsurlara ilişkin veya sadece önceki eserden esinlenme mertebesinde kalması halinde bunun meşru bir kullanım sayılması gerektiğini de vurgulamıştır.

Nitekim Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 14.11.2018 tarih ve 2017/425 E. 2018/7072

K. sayılı kararında da “davalının gösterisinin sahnelerinin davacı gösterisine benzediği tespit edilmiş ise de, gayet uzun olan her iki gösteride farklı koreografların yapıldığı, benzemeyen bir çok dans ve müziğin kullanıldığı, davalının gösterisinde de özgün koreografiler bulunduğu, tüm benzerliklerin davacı eserinden taklit veya kopyalanma şeklinde olmayıp, eserden esinlenmenin söz konusu olduğu, bu durumun davacının eserden kaynaklanan haklarına tecavüz niteliği taşımadığı” sonucuna varılmıştır.

Ancak anonim ve yaygın olarak bilinen unsurların kullanılmış olması da intihal oluşmayacağı anlamına gelmemektedir. Zira burada önemli olan eser sahibinin bu bilinen unsurlara özgün ifadesini katıp katmadığıdır. Nitekim Yargıtay 11. Hukuk Dairesi’nin 28.06.2013 tarihli ve 2011/12752 E., 2013/13684 K. sayılı kararına konu olay bu anlamda yol göstericidir. Anılan kararda “her ne kadar Berdel hikayeleri yaygın ve anonim ise de davacıya ait GÜVERCİN hikayesi ile davalı tarafından prodüksiyonu yapılan SILA hikayesi arasında isimler, mekanlar, bir takım durumlar değiştirilmiş olsa da ana karakterler, hikaye gelişimi, matematiği, çalışmalar ve hatta bazı detaylar arasında benzerlik bulunduğu, SILA dizisinin Güvercin adlı film hikayesinden yola çıkılarak işlenip uzatıldığı ve dizi film haline getirildiği” sonucuna varıldığı ve ek raporda bu tespitlerin mukayeseli olarak detaylandırıldığı, intihal için eserin birebir

alınması zorunlu olmayıp, raporda belirtilen davacının hikayesinde somut ifadeye dönüşen temel unsurların davalı yapımı dizide izinsiz kullanılmasının davacının eser üzerindeki telif haklarına tecavüz oluşturduğu ” yönünde karar verilmiştir.

Sonuç olarak, iki eser arasında intihal değerlendirmesi yapılırken de, eserlerin bir bütün olarak değerlendirilmesi ve eser sahibinin esere özgünlük katan özgün ifadesinin her bir olay özelinde izinsiz kullanılıp kullanılmadığının değerlendirilmesi gerekmektedir.

Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu

Genel olarak tüm Fikri Mülkiyet Hakları bakımından olduğu gibi, FSEK kapsamında koruma altında olan eser sahipliğinden doğan mali ve manevi hakların ihlali halinde, hak sahibinin, diğer hukuki haklarının yanı sıra, ihlal sebebiyle doğan zararının tazminini talep etme hakkı da bulunmaktadır.

FSEK madde 70, eser sahibinin mali ve manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, talep edilebilecek tazminata ilişkin ayrı düzenlemeler yapmıştır. Buna göre, eser sahibi, manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat ödenmesi talebi ile dava açabilecektir. Madde 70/1, eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde yalnızca manevi zarar doğabileceği ve yalnızca manevi zararın tazmini için dava açılabilmesi yönünde bir izlenim yaratmaktaysa da; gerek doktrin gerekse Yargı kararları ile kabul edildiği üzere; eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde de, şayet maddi bir zarar söz konusu ise, yine, haksız fiil hükümlerine ilişkin genel düzenlemeler kapsamında, maddi tazminat davası da açılabilir.

Eser sahibinin mali haklarının ihlal edilmesi halinde, hak sahibinin, kusur, zarar ve illiyet bağı şartlarını ispat etmek koşuluyla gerek fiili olarak uğramış olduğu zararını gerekse mahrum kaldığı karın talep edebileceği konusunda şüphe bulunmamaktadır. Öte yandan, mali hakların ihlali halinde talep edilebilecek tazminat bakımından; eser

sahibinin, ayrıca manevi zarar talep etmesinin önünde de bir engel bulunmamaktadır.

Maddi ve manevi tazminat talep haklarının yanı sıra, FSEK, eser sahibine, daha avantajlı ve hatta ihlalde bulunanın kusuru olmasa dahi talep edebileceği başka alacak hakları da sağlamaktadır.

FSEK madde 68 uyarınca, eser hakkı sahibi (veya diğer hak sahipleri), eserlerin izinsiz çoğaltılması, yayılması veya bir şekilde umuma iletilmesi halinde, ihlalde bulunanlardan, hak sahibi ile söz konusu hakların kullanımına ilişkin bir sözleşme yapılması halinde ödeyecekleri bedelin en fazla üç kat fazlasını da talep etme hakkına sahiptir.

Her ne kadar uygulamada, eser sahibinin bu talep hakkı da bir tazminat talebi olarak değerlendirilmekteyse de; esasen Kanun sistematığı içerisinde bu talep bir tazminat alacağı talep hakkı olarak değil bir tecavüz ref (yöntemi olarak belirlenmiştir. Diğer bir ifade ile Kanun bu madde ile hak sahibi ile ihlalde bulunan arasında farazi bir sözleşme ilişkisi kurarak, ihlalde bulunanın bir bedel ödemesi karşılığında, ihlal fiiline hukuki nitelik vermekte ve tecavüzü de bu şekilde gidermektedir. Bunun doğal sonucu olarak da, örneğin daha önce izinsiz çoğaltılmış olan eserler, hak sahibi ile daha önce yapılmış bir sözleşme kapsamında çoğaltılmış kopyalar gibi piyasada satılmaya devam edebilecektir. Elbette bu durum ancak hak sahibinin bu yolu

tercih etmesi halinde söz konusu olacaktır. Bir önemli husus da, hak sahibinin madde 68 kapsamında düzenlenen taleplerde bulunabilmesi için; hak ihlalinde bulunanın kusurlu olması aranmamaktadır.

Öte yandan, FSEK madde 70/son hükmü uyarınca da; hakları ihlal edilen eser sahibi, maddi ve manevi tazminat talepleri dışında, tecavüz fiili sebebiyle temin edilen kârın kendisine verilmesini isteme hakkına da sahiptir. Bu hak, tazminat niteliğinde olmayıp, tazminata ek olarak istenebilecek bir taleptir. Doktrinde bu talebin hukuki niteliği, "vekâletsiz iş görme" olarak ifade edilmektedir. Hakkı ihlal edilen kimsenin temin edilen kârın kendisine verilmesini talep etmesi için, ihlalde bulunan kişinin kusurlu olması şartı aranmamaktadır. Öte yandan, hakkı ihlal edilen kişinin zararı olmasa dahi, kural olarak temin edilen kârın devri talep edilebilir. Bunun gibi tecavüz sonucu elde ettiği kar, tecavüze uğrayanın zararından fazla olsa, hatta zararı aşan kısım büyük tutarlara ulaşsa bile, devir talebi aynen yerine getirilecektir. Dolayısıyla, temin edilen kârın verilmesi, mali ve manevi hak ihlalinde bulunan tarafın elde ettiği yararın yanına kâr kalmasının önlenmesi için öngörülmüş bir hak olup, maddi ve manevi tazminat talebinden bağımsızdır ve bu talep zarara bağlı değildir.

Görüleceği üzere; eser sahibi, mali ve manevi hakların ihlali halinde, ihlal sebebiyle doğan zararının tazminini talep etme hakkı

bulunduğu gibi tazminat taleplerine ek olarak diğer bazı talep haklarına da sahiptir. Ancak burada bütün bu taleplerin aynı anda kullanılabilmesi mümkün değildir. Nitekim FSEK de, eser sahibinin hem madde 68 hem de madde 70/3 uyarınca talepte bulunması halinde, madde 70/3 uyarınca devri talep edilen kar tutarından, 68 uyarınca talep edilen farazi sözleşme bedelinin düşüleceğini belirtmektedir.

Son olarak, Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun'un yürürlüğe girmesini takiben; eser sahipliğinden doğan hakları ihlal sebebinden kaynaklı tazminat ve/veya diğer konusu para olan davalar bakımından dava öncesi zorunlu arabuluculuk süreci zorunlu hale gelmiş olup bu türden davaların yetkili mahkemelerde ikamesinden önce zorunlu arabuluculuk sürecinin tamamlanması gerekmektedir. Ancak açılacak dava tazminat talebinin yanı sıra tecavüzün tespiti ve önlenmesi taleplerini de içeriyorsa bu durumda arabuluculuk zorunlu değildir.

Sipariş Üzerine Yaratılan Eserlerde Hak Sahipliği

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 16.01.2020 tarih ve E. 2019/11-474, K. 2020/26 sayılı kararında, sipariş verenin meydana getirilen eseri kullanımının kapsamı ve ilgili kullanımlar bakımından eser sahibinin mali haklarının devri için ayrı bir sözleşme yapılmasının gerekli olup olmadığı değerlendirmiştir.

Uyuşmazlığa konu olayda davacı, davalı şirkette satın alma müdürü olarak çalıştırmakta olup davalı şirketin siparişi üzerine bir bilgisayar programı hazırlamıştır. Davacı, hazırladığı bilgisayar programı karşılığında bir ödeme almadığı ve mali hakların devrine dair bir sözleşme de olmadığı gerekçesiyle mütecaviz kullanıma son verilmesini ve eser sahipliğinden kaynaklı mali haklarının ihlali sebebiyle tazminata hükmedilmesini talep etmiştir. Davalılar ise kullanımın izne dayandığını ve programın mesai saatleri içerisinde şirket veri tabanı kullanılarak hazırlandığını, böylece iş sözleşmesi kapsamında yaratılan bir eser olduğunu iddia etmiş ve karşı dava açarak bu durumun tespitini istemişlerdir.

Uzun bir yargılama sürecinden sonra konu Yargıtay Hukuk Genel Kurulu önüne gelmiş ve uyuşmazlık temelde, asıl davada taraflar arasındaki hukuki ilişkinin Borçlar Kanunu'na göre "eser sipariş sözleşmesi" kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceği, eserin, sipariş veren tarafından kullanımının eser sahibinin mali haklarına tecavüz teşkil edip etmeyeceği ve mali hakların devri bakımından ayrı bir sözleşmenin yapılmasının

gerekli olup olmadığı üzerinde toplanmıştır.

Kararda sipariş sözleşmelerinin, en genel ifadesiyle, bir veya birkaç kişinin, sipariş verenin belirlediği plan ve verdiği talimatlar doğrultusunda bir fikir ve sanat eseri meydana getirmeyi üstlendiği sözleşme türü olduğu ve bu sözleşmelerin Türk Borçlar Kanunu ("TBK") 470 hükümleri uyarınca istisna akdi olarak ele alındığının altı çizilmiştir. Bu sözleşmeler bakımından tanımlayıcı unsur, eserin konusunun, içeriğinin, şeklinin hatta kullanılacak malzemenin sipariş veren tarafından belirlenmesi ve bir bedel karşılığı eserin meydana getirilmesinin taahhüt edilmesidir. Burada sipariş edilen eser, iş sahibinin iş yerinde, onun emir ve talimatı altında yani sıkı bir bağımlılık ilişkisi içinde çalışan bir kişi tarafından yaratılmamakta, bilakis eser bağımsız olarak serbestçe meydana getirilmekte ve böylece çalışanlar tarafından yaratılan eserlerden farklılaşmaktadır.

Söz konusu olay bakımından da dava konusu bilgisayar programının davalıların siparişi üzerine ve davalıların ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanarak teslim edildiği gözetilerek, taraflar arasındaki ilişki eser sipariş sözleşmesi olarak tanımlanmış ve bu kapsamda meydana getirilen eser üzerinde davalıların kullanımları ile davacının mali haklarına ihlal yaratılıp yaratılmadığı değerlendirilmiştir.

Sipariş veren konumundaki davalıların, dava konusu bilgisayar programının maliki

oldukları, bilgisayar programını sözleşme kapsamında kullanım hakkına sahip oldukları; bilgisayar programı üzerindeki mali ve manevi hakların ise davalılara devredilmediği, davacı üzerinde kaldığı belirlenmiştir. Davalıların kullanımının taraflar arasındaki eser sipariş sözleşmesine uygun olduğu ve davacının mali haklarına tecavüz teşkil edecek şekilde kullanımda bulunduklarının ispat edilemediği değerlendirilmiştir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na göre böylesi bir durumda, davacın sadece eserin sözleşme kapsamındaki bedelini talep edebilmesi mümkün olup, taraflar arasında sözleşme olmaksızın kullanım hali varmışçasına, mali haklara tecavüzde eser sahibine tanınan haklar burada uygulama alanı bulamayacaktır.

Kanaatimizce ilgili karar, eser sipariş sözleşmeleri kapsamında sipariş verenin eseri sözleşme kapsamında kullanma hakkına sahip olduğu ve bu kullanım için Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") anlamında ayrıca bir devir/lisans sözleşmesi yapılmasına gerek bulunmadığını belirlemek suretiyle önemlidir. Bu halde, böyle bir sözleşme kapsamında eseri yaratan yalnızca sözleşme bedelinin ödenmesi talep edilebilecek ve sipariş verenin sözleşme kapsamındaki kullanımlarının eser sahipliğinden doğan haklara tecavüz teşkil ettiğini ileri süremeyecektir. Ancak ilgili eser, sipariş sözleşmesi ile kararlaştırılanın dışında başkaca türde bir kullanıma konu edilmek isteniyorsa, eseri meydana getiren ile bu

kullanımlar bakımından, ilgili kullanımın tür ve mecrası da belirtilerek FSEK anlamında ayrıca yazılı bir hak devir sözleşmesinin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Teknik Fonksiyon Telif Korumasına Engel Mi?

Günlük kullanıma yönelik, teknik fonksiyonu da bulunan, ürünlerin görünüm özelliklerinin telif korumasından yararlanıp yararlanmayacağı son yıllarda tartışılan bir konu haline gelmiş ve Avrupa Birliği Adalet Divanı(Divan) kararlarında da kendine yer bulmaya başlamıştır. Divan'ın 11 Haziran 2020 tarihli ve C-833/18 sayılı SI, Brompton Bicycle Ltd ve Chedech/Get2Get kararında teknik fonksiyonu olan ürünlerin görünüm özelliklerinin telif korumasından ne şekilde yararlanabileceği değerlendirilmiştir.

Karara konu uyumsuzluk tasarımcı SI ve onun kurmuş olduğu Brompton Bicycle Limited Şirketi tarafından 1987'den beri aynı formda üretilerek satışa sunulan katlanmış, katlanmamış ve destekli olarak ayakta durduğu olmak üzere 3 farklı pozisyona ayarlanabilir Brompton bisikletlerinin görünüm özelliklerinin, Get2Get tarafından Chedech isimli bisikletlerinde kopyalandığı ve böylece telif hakkına tecavüz yarattığı iddiasından kaynaklanmıştır.



Brompton Bisikleti



Chedec Bisikleti

Bu uyumsuzluk Yerel seviyede Belçika Mahkemesi nezdinde başlamış ve teknik fonksiyondan kaynaklı görünüm özelliklerine, somut olayda Brompton bisikletinin görünüm özelliğine, telif korumasının sağlanıp

sağlanmayacağı ve teknik fonksiyondan kaynaklanma halinin hangi ölçülerle değerlendirileceği hususlarının tartışılmış ve Yerel Mahkeme tarafından bu hususların değerlendirilmesi ve yorum kararı verilmesi için Divan'a başvurulmuştur.

Divan konuyu 2001/29 sayılı Bilgi Toplumunda Telif Hakları ve Bağlantılı Hakların Bazı Yanlarının Uyumlaştırılmasına İlişkin Direktif'in, görünüm özellikleri en azından bir kısmıyla da olsa teknik bir sonucu sağlamak için gerekli olan ürünler bakımından uygulanıp uygulanmayacağı olarak tespit etmiş ve sektör açısından önemli tespitlere yer vermiştir.

Kararda özet olarak, görünüm özellikleri münhasıran teknik fonksiyondan kaynaklanan ürünler için telif korumasının mümkün olamayacağı, ancak görünüm özellikleri en azından bir kısmıyla da olsa teknik fonksiyondan kaynaklanan ürünler bakımından, orijinallik ve objektif olarak algılanma şartlarının varlığı halinde telif korumasının sağlanabileceğini belirtilmiştir. Divan orijinallik kriterinin değerlendirmesinde, telif koruması talep edilen ürünün, sahibinin serbest ve yaratıcı tercihlerinin dışı vurumu olmak suretiyle, hususiyetini yansıtıp yansıtmadığının değerlendirilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Teknik fonksiyonun orijinallik kriterinin değerlendirmesine etkisi bakımından ise, ürün görünümünün meydana getirilişi yaratıcı serbestiye yer bırakmaksızın teknik hususlar, kurallar veya diğer kısıtlamalar

tarafından dikte edilmişse, orijinallik kriterini taşımayacağı yani ürünün telif korumasından yararlanmayacağı açıkça ifade edilmiştir. Divan'a göre ürünün yaratılmasındaki dış ve sonraki faktörlerden bağımsız olarak, ürün tasarlandığı esnada var olan ve somut olayın tüm yönleri dikkate alınarak orijinallik kriterinin sağlanıp sağlanmadığı değerlendirilmeli ve buna göre karar verilmelidir.

Sonuç olarak Divan'ın günlük kullanıma yönelik bisiklet gibi ürünlerin görünüm özellikleri bakımından da orijinallik şartının sağlanması halinde teknik fonksiyonun telif korumasına engel olmayacağını belirttiğini görmekteyiz.

Türk Hukuku'nda da Yargıtay tarafından benzer şekilde, teknik fonksiyonun ürünün bütününe mi yoksa bir kısmına mı etki ettiğinin, yaratıcısının yaratma alanının teknik fonksiyon nedeniyle kısıtlanıp kısıtlanmadığının ve ürünün bir bütün olarak özgünlüğünü koruyup korumadığının incelenmesi gerektiği vurgulanmakta olup, yaratılan fikri ürün bir bütün olarak özgün olduğu sürece, teknik fonksiyonun onun eser niteliğini ortadan kaldırmayacağı ifade edilmektedir.

Öte yandan, Türk Hukuku'nda, bir ürünün özgün olması tek başına yeterli değildir ve bunun aynı zamanda FSEK'te sınırlı olarak sayılan ana kategorilerden birine dahil olması gerekmektedir. Buna ek olarak FSEK, diğer eser türlerinden farklı olarak, ürün tasarımlarının dahil olduğu güzel sanat eserleri açısından estetik değere sahip olma şartını

da aramaktadır. Yargıtay'ın da estetik değer şartını incelerken genellikle eşsiz ve tek olma kriterini uyguladığı ve bunu günlük kullanımın ötesinde, sanatsal bir faaliyet sonucunda estetik duygusuna hitap etmek amacıyla yaratılmış olan ürünlerin telif korumasından yararlanabileceği şeklinde yorumladığı görülmektedir.

Sonuç olarak, her ne kadar Türk Hukuku'nda da teknik fonksiyonun tek başına telif korumasına engel olmayacağı söylenebilir ise de, somut olaydaki gibi ürün tasarımlarının telif korumasından faydalanabilmesi için özgün olmasının yanı sıra estetik değere de sahip olması gerekebilmektedir.

İLETİŞİM



MEHMET GÜN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Uyuşmazlık Yönetimi
Şirketler, Birleşme ve Devralmalar
İlaç, Tıbbi Cihaz ve Sağlık Hukuku

mehmet.gun@gun.av.tr



BARIŞ KALAYCI
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Ticari Suçlar ve Yolsuzlukla Mücadele

baris.kalayci@gun.av.tr



GÜLDENİZ DOĞAN ALKAN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri

guldeniz.dogan@gun.av.tr



HANDE HANÇAR
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

hande.hancer@gun.av.tr



MUTLU YILDIRIM KÖSE
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri

mutlu.kose@gun.av.tr



UĞUR AKTEKİN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

ugur.aktekin@gun.av.tr



ZEYNEP SEDA ALHAS
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Telif Hakları

zeynep.alhas@gun.av.tr



BARAN GÜNEY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Taklit ve Korsanla Mücadele
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

baran.guney@gun.av.tr



BEGÜM SOYDAN SAYILKAN
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Taklit ve Korsanla Mücadele
Uyuşmazlık Yönetimi
İş Hukuku

begum.soydan@gun.av.tr



DİLAN SİLA KAYALICA
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Telif Hakları

dilan.aslan@gun.av.tr



EMİNE TAŞKIRAN
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve FM
Tescilleri
Telif Hakları

emine.taskiran@gun.av.tr



İREM GİRENES YÜCESOY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları

irem.girenes@gun.av.tr



TALAT YÖRÜK
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Ticari Suçlar ve Yolsuzlukla Mücadele

talat.yoruk@gun.av.tr

GÜN + PARTNERS HAKKINDA

Büromuz, uluslararası alanda, ülkemizin önde gelen avukatlık bürolarından birisi olarak tanınmaktadır.

Merkezimiz İstanbul'da olup Ankara, İzmir ve Türkiye'nin diğer önemli ticari merkezlerindeki bürolarla işbirliği yapmaktayız.

Büromuz, temelde Türkçe ve İngilizce olarak hizmet vermekte olup, Almanca, ve Fransızca dillerinde de hukuki hizmet sağlamaktadır.

Müvekkillerimize, ilaç, tıbbi cihaz ve sağlık, enerji, inşaat ve gayrimenkul, lojistik, teknoloji, medya ve telekomünikasyon, otomotiv, hızlı tüketim ürünleri, kimyasal ve savunma sektörleri başta olmak üzere değişik iş ve ticaret sektörlerinde hizmet vermekteyiz.

Müvekkillerimizin başarısını, kendi başarımızdan önde görürüz. Müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına daha doğru ve etkin bir şekilde cevap verebilmek için onların faaliyet gösterdiği sektörlerdeki gelişmeleri yakından takip eder, bu sektörlerde sadece hukuki değil ticari bilgileri de edinerek bilgilerimizi derinleştiririz. Bu amaçlarla ulusal ve uluslararası mesleki ve ticari dernek ve kuruluşların çalışmalarına etkin olarak katılır, bilgi ve tecrübelerimizi paylaşarak katkıda bulunuruz.

Büromuz, hizmetlerini müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına uygun olarak geliştirmeye ve yenilikçi, kaliteli hizmetler sunmaya kararlıdır.

